

Dimecres, 11 de novembre, 10.30 h.

Amor a segunda vista (*Mon inconnue*)

Director: Hugo Gélin. Guió: Igor Gotesman. Fotografia: Nicolas Massart. Música: Maurice Pialet. Muntatge: Virginie Bruant. Vestuari: Isabelle Mathieu. Direcció artística: Nina Rives. País: Bèlgica. Any: 2019. Durada: 118 minuts.

Intèrprets: François Civil (Raphaël), Joséphine Japy (Olivia), Benjamin Lavernhe (Félix), Camille Lellouche (Mélanie), Edith Scob (Gabrielle), Samir Boitard (el professor).

La història

Un mal dia, Raphaël, jove escriptor, descobreix que Olivia, pianista d'èxit i la dona amb qui està casat des de fa uns anys, no el coneix ni es recorda d'ell. Aleshores Raphaël farà tot el possible per enamorar Olivia altre cop.

El director

Hugo Gélin (París, 1980). Guionista, productor i director cinematogràfic. Filmografia: *Como hermanos* (2012), *Todo comienza mañana* (2016), *Mi desconocido* (2018).

“Si fem només una comèdia, es converteix en una farsa. Si fem una pel·lícula romàntica, al final resulta avorrida. Jo voldria respectar els dos termes i fer una pel·lícula completa per a aquest gènere americà tan valuós per a mi. Sí, sí, crec en el destí. En aquesta història volia parlar d'alguna manera del concepte d'esperit afí, que significa trobar una persona important per a tu. Raphaël, en l'univers paral·lel, té la sort de poder controlar el destí final i prendre una decisió diferent que el canvia. Jo soc més aviat d'amor a primera vista. És més important i més real. La vida no és el cinema. Això no s'ha de perdre de vista.”

(Hugo Gélin. *Sensacine*)

Opinions de la crítica especialitzada

“Si pogués tornar enrere, faria el mateix? Si aquell amor platònic de joventut hagués prosperat, què hauria estat la meua vida? Tot rebobinant el passat, qui més qui menys juga a “i si hagués dit sí enlloc de no?”. És la nostàlgia per la ucronia o allò de les realitats alternatives fictícies, possibles, però. *Amor a segunda vista* (*Mon inconnue*, la meua desconeguda) converteix aquests interrogants en suggestiva, melangiosa comèdia romàntica sobre el fet de recuperar un amor malbaratat o potser mai no aconseguit. El demiürg capaç d’obrar la màgia proustiana d’anar a la recerca del temps perdut és el cineasta francès Hugo Gélin, basant-se en la literatura i la música, és a dir, entre un escriptor i una pianista que fan de la bellesa artística l’instrument de llibertat personal i, alhora, de plenitud sentimental. Gélin administra amb calculades dosis de sorpresa i fantasia l’enrenou de situacions divertides a l’abast emotiu de tot bitxo vivent que hagi experimentat el vertigen de l’enamoramant i el desassossec. Atès que entre Olivia i Raphaël esclata l’estigma de l’enveja professional, *Ha nacido una estrella* no quedaria gaire lluny. Sigui com sigui, *Amor a segunda vista* fa diana en l’objectiu bàsic de recuperar neguits i sensacions pretèrites. Ho fa prou real l’estupenda química entre Joséphine Japy i François Civil, excel·lents enamorats en segona instància.”

(Edmond Vallès. *Objectiu Bis*)

“Aquesta comèdia de rematrimoni amb generosos tocs fantàstics ens remet a determinades fórmules, com ara les d’*Hechizo del tiempo* i *Como si fuera la primera vez*, però aconsegueix sortir-ne més airosa que la mitjana del gènere, amb una subtil fluïdesa, un encant original i el carisma fresc dels dos protagonistes. Al començament, veiem com Raphaël i Olivia es coneixen a l’institut, s’enamoren, es casen i ell arriba a ser un escriptor de renom, mentre ella acaba renunciant a la seva carrera de pianista professional. Després arriba la crisi de la parella i tot s’acaba de la pitjor manera possible. Tall cap a una altra realitat, a un present alternatiu. La incògnita de com serà el retrobament i què passarà entre tots dos és l’enigmàtic eix d’aquesta comèdia romàntica, correctament construïda, amb les seves sorpreses, els seus rampells inesperats d’inspiració argumental i nombrosos girs de guió. En definitiva, un entreteniment ben digne i summament professional. Ni més ni menys que això.”

(Diego Batlle. *Otros cines*)